

פרק קז.
 תקורות
 מס' 26 לש' 1925
 מס' 6 לש' 1927
 מס' 24 לש' 1930
 מס' 20 לש' 1932
 מס' 30 לש' 1934
 תקנות מיום —
 .23.7.28
 .24.12.28
 .5.1.29
 .3.5.29
 .31.5.29
 .15.6.29
 .16.4.30
 .12.6.30
 .27.8.30
 .13.12.30
 .22.1.31
 .14.2.31
 .22.7.32
 .24.10.32

השם הקצר

פרק קז.

פנסיות.

פקודה המסדירה את ענין הפנסיות והתגמולים ושאר קצבות אשר יכתנו בעד שרות בממשלת פלשתינה (א"י).

[1 ביולי, 1920]

1. פקודה זו תקרא פקודת הפנסיות.

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן מלבד אם ענין פירוש הכתוב יחייב פירוש אחר —

„קצבת נכר“ פירושה הוספה מיוחדת למשכורת הניתנת למי שמשמש אותה שעה במשרה, אם אינו יליד פלשתינה (א"י), עבר הירדן, קפריסין, מצרים, עיראק, סוריה, טורקיה, חג'אז או כל חלק אחר מחצי אי ערב שלא נזכר לעיל, או אם אין מקום מושבו באחת הארצות הללו;

„שרות ממשלתי אחר“ פירושו שרות ממשלתי שלא בממשלת פלשתינה (א"י);

„משכורת בת פנסיה“ —

(i) כשמדובר בשרות בממשלת פלשתינה (א"י), הריהי כוללת: —

(א) משכורת;

(ב) קצבת־נכר;

(ג) קצבה אישית;

אך אין היא כוללת קצבת תפקיד, קצבת נציגות או כל שכר אחר ;

(ii) כשמדובר בשירות ממשלתי אחר, פירושו שכר בר פנסיה עפ"י החוק או התקנות הנוהגים באותו שירות ;

„משרה בת פנסיה“ פירושה משרה שהכריז עליה הנציב העליון במועצה, באישור מזכיר הממלכה ובצו * שפורסם בעתון הרשמי, כמשרה בת פנסיה :

מס' 30 לט' 1934

בתנאי שכל משרה שהוכרזה עפ"י סעיף זה כמשרה בת פנסיה יכול הנציב העליון במועצה, באישורו של מזכיר הממלכה, להכריז בצו שיפורסם בעתון הרשמי כמשרה שחדלה להיות בת פנסיה, בשים לב לזכויות קיימות ;

„קצבה אישית“ פירושה הוספה מיוחדת למשכורת, שאינה ניתנת אלא למי שמשמש אותה שעה במשרה, לו לבדו ;

„שירות ממשלתי“ פירושו שירות בתפקיד אזרחי בממשלת פלשתינה (א"י) או בממשלה הקיסרית או בממשלת הודו או בממשלת אחת המושבות הבריטיות או בממשלת אחת ארצות החסות או הממונות הבריטיות, וכל שרות * * אחר שמזכיר ממשלה יגדירנו כ„שרות ממשלתי“ לצורך כל הוראה מהוראות הפקודה הזאת : שרות כמושל או כנציב עליון של דומיניון בריטי או של מושבה בריטית או של ארץ חסות או ממונות בריטית, או כמושל בהודו, דינו כדין „שרות צבורי“, אך לא לצורך חישוב הפנסיה או התגמול או לצורך סעיף 10 מן הפקודה הזאת ;

„משכורת“ פירושה המשכורת השייכת למשרה ;

„שנה“ פירושה תקופה של שלש מאות וששים וחמשה ימים ואם היה אחד הימים באותה שנה עשרים ותשעה בפברואר, פירושה שלש מאות וששים וששה ימים.

* עיין „מראי מקומות“ בסוף הכרך.

* * שרות שהוא בר פנסיה עפ"י חוק הפנסיה למורים וקנים, 1925 (קיסרי) כולל

בהגדרה זו (העתון הרשמי, גליון 371).

3. (1) באישורו של מזכיר ממלכה רשאי הנציב העליון במועצתו תקנות מס' 30 לש' 1934 תפנות להתקין תקנות למתן פנסיות, תגמולים ושאר קצבות לפקידים ששמשו בשרות פלשתינה (א"י).

(2) כל תקנה כזאת תבוא לפני המועצה הפלשתינאית (א"י) ותפורסם בעתון הרשמי :

בתנאי שהתקנות הכלולות בתוספת לפקודה זו תהיינה בנות תוקף כל עוד לא שונו או בוטלו ע"י תקנה כזאת.

(3) התקנות הנ"ל וכל תקנות שתשינה או תבטלנה אותן כאמור לעיל, יהא להן תוקף לכל דבר ממש כאילו נכללו בפקודה זו, וכך יובן ויפורש המונח „פקודה זו“ שבסעיפים הבאים.

4. כל סכומי הכסף שהנציב העליון במועצתו ישלם מזמן לזמן כפנסיות, כתגמולים או כשאר קצבות עפ"י פקודה זו יהיו חוב על קופת ההכנסות של פלשתינה (א"י) ויפרעו בכספיה.

פנסיות וכו' יוקפו כחוב על קופת ההכנסות של פלשתינה (א"י)

5. (1) לא תהא לשום פקיד זכות מוחלטת לפיצויים בעד שרות שרת בעבר, או לפנסיה, לתגמול או לקצבה אחרת; כיוצא בזה אין שום דבר האמור בפקודה זו בא לצמצם את זכותו של הכתר לפטר פקיד בלא פיצויים.

פנסיות וכו' אינם בבחינת זכות

(2) שום פקיד לא יקבל פנסיה, תגמול או קצבה אחרת מבלי תעודה מאת ראש מחלקתו או, אם הוא עצמו ראש המחלקה, בלי תעודה מאת הנציב העליון — האומרת שהוא מלא את התפקידים הכרוכים במשרתו בחריצות ובאמונה במדה המצדיקה את תשלום הפנסיה, התגמול, או הקצבה האחרת.

(3) הוברר כדי הנחת דעתו של הנציב העליון במועצה שפקיד אשם ברשלנות, במעשה שאינו כתיקונו או בהתנהגות שאינה הוגנת, מותר להפחית את הפנסיה או התגמול שלו או הקצבה האחרת, או לבלי לשלם לגמרי.

6. אין משלמין פנסיה, תגמול או קצבה אחרת לשום פקיד בעד שרות מן הסוגים דלקמן —

שרות שאינו מקנה זכות לפנסיה מס' 6 לש' 1927

(א) כשהוא משמש בנסיון, או עפ"י חוזה, אלא אם כן נתקיים במשרה בת פנסיה בלא שתחול הפסקה בשרותו.

(ב) כשהוא פחות מכן עשרים שנה, או

(ג) בעד שרות בפלשתינה (א"י) לפני היום הראשון ביולי, 1920.

7. אין נותנין לשום פקיד כל פנסיה, תגמול או קצבה אחרת אלא עם הסתלקותו משרות הצבור באחד המקרים הבאים: —

באיוח גיל מותר להעניק פנסיה

(א) אם הגיע לשנת חמשים וחמש או לאחר גיל זה, ואם הועבר לשרות צבורי אחר, הרי אם הגיע לגיל או בעברו את הגיל שבו מורשה פקיד עפ"י החוק או התקנות של השרות שבו שמש לאחרונה, להסתלק מן השרות בפנסיה או בתגמול;

(ב) אם נתבטלה משרתו;

(ג) אם כפו אותו להסתלק מתוך צורך להקל על הנהגת שכלולים בארגון המחלקה שהוא שייך לה, בצורה שיש בה כדי להגדיל את כושר הפעולה ואת מדת החסכון;

(ד) אם נתקבלו הוכחות רפואיות, כדי הנחת דעתו של הנציב העליון במועצתו או של מזכיר הממלכה, האומרות כי מסבת פסול ברוחו או בגופו לא יוכל למלא את תפקידי משרתו, וכי אותו פסול עלול להיות פסול של קבע;

(ה) אם פוטר מחמת אי הכשרה כמותנה בסעיף 8:

בתנאי שאם מלאו לפקידה חמש שנות שרות לפחות והסתלקה ממשרה בת פנסיה לרגל נשואיה, מותר להעניק לה בהסתלקה מן השרות תגמול בשעור של משכרת בת פנסיה לחצי חדש, לפי שעור המשכורת שלה בזמן נשואיה, בעד כל ששה חדשים מלאים של שרות בר פנסיה קודם לתאריך נישואיה ובלבד שאותו תגמול לא יעלה על משכורת בת פנסיה של שנים עשר חדש.

מס' 24 לש' 1930

8. פקיד שפוטר ממשרתו מחמת שאינו יכול למלא בהכשרה את תפקידי משרתו ואין לתת לו בדרך אחרת פנסיה, תגמול או הוספה אחרת עפ"י

פיטורין מחמת אי הכשרה

הוראות הפקודה הזאת, יכול הנציב העליון במועצה, באישורו של מזכיר הממלכה, אם מוצא הוא כי, בשים לב לכל מסיבות הענין, מן הצדק לעשות זאת, ליתן לו פנסיה, תגמול או קצבה אחרת, בשיעור שימצאנו לנכון ולצורך, אך לעולם לא יהא הסכום הניתן בדרך זה גדול מן הסכום שהיה זכאי בו אילו סבל מאיזה פסול ברוחו או בגופו העלול להיות פסול של קבע.

9. מותר לו לנציב העליון במועצה, באישורו של מזכיר הממלכה, גיל הסתלקות של חובה לדרוש מפקיד להסתלק משרות פלשתינה (א"י) בכל עת שהיא לאחר מלאת לו חמש וחמשים שנה, וכל פקיד שמלאו לו ששים שנה תהא התפטרותו חובה, אלא שבמקרים מיוחדים כשיתברר לנציב העליון כי הסתלקותו של פקיד בגיל הששים תזיק לעניני שרות הממשלה מותר להאריך לו את תקופת שרותו לתקופה נוספת, באישורו של מזכיר הממלכה, אך לעולם לא תעלה תקופה נוספת זו על חמש שנים.

10. (1) פנסיה הניתנת לפקיד עפ"י פקודה זו לא תהיה יותר משני שלישים מן המשכרת בת־פנסיה הגבוהה ביותר, שקבל בזמן מן הזמנים במשך ימי שרותו בפלשתינה (א"י).

(2) פקיד שקבל או מקבל פנסיה או פנסיות בשל שרות ממשלתי מותר ליתן לו את הפנסיה המלאה שהוא ראוי לה בשל שרותו בפלשתינה (א"י), אך בשום זמן לא ישולם לשום אדם מקופת כספי פלשתינה (א"י) סכום פנסיה אשר, אם יצרפו אליו פנסיה או פנסיות שהוא מקבל בשל שרות ממשלתי אחר, יגיע ליותר משני שלישים מן המשכרת בת־פנסיה הגבוהה ביותר, שקבל בזמן מן הזמנים במשך ימי שרותו בפלשתינה (א"י) או בשרות ממשלתי אחר:

בתנאי שאם מקבל אותו אדם בעד איזו תקופת שרות גם תגמול וגם פנסיה מחשבין לו את סכום הפנסיה הזאת לצורך סעיף־קטן זה כארבעה שלישים מסכומה האמיתי.

(3) פקיד שחלה עליו ההגבלה שנקבעה בסעיף־קטן (2), הרי סכום הפנסיה שהוא זכאי לקבל מקופת פלשתינה (א"י) יהא טעון אשור מאת מזכיר הממלכה, כדי שיהא אפשר לקבוע את הסכום הזה בהתחשב עם כל פנסיה או פנסיות שהוא מקבל בזה הדרך בעד שרות ממשלתי אחר.

(4) לצורך הסעיפים־הקטנים הקודמים אין מביאין בחשבון פנסיה נוספת הניתנת בעד חבלה גופנית; ואולם מקום שניתנת לו לפקיד פנסיה